

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 13.

Semte Session.

Syvende Møde.

Onsdagen den 12de October.

(Fortf.)

J. A. Hansen (fortsat): Den ærede Minister sagde, at vi kunde være rolige for, at den forandrede Grundlov ikke vil træde i Kraft, før Fællesforfatningen indkommer; — men jeg seer virkelig ikke, hvilken Beroligelse det skulde være for os; det er Noget, vi vide Allesammen, og der er vist Ingen af de Herrer, som her ere tilstede, som maatte mene, at den nye Grundlov skulde træde i Kraft, før Fællesforfatningen blev til. Jeg kan ingen Beroligelse see dert, naar Ministeren forbeholder Regjeringen udelukkende at give Fællesforfatningen. Dette er **K n u d e n**, det er netop det, hvorefter Sagen i dette Døgn blev i det Allervæsentligste dreier sig.

Med Hensyn til det forelagte Udkast, da har det stillet sig for mig, som om det var den meest uheldige Form, der der var valgt, for at bringe de Forandringer tilveie, som vi antage, at den store Majoritet af Rigsdagen anseer for at være nødvendige. Jeg seer ikke, hvorfor Ministeriet absolut skulde behøve at give en ny Grundlov for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender; jeg seer ikke, hvorfor det ikke kunde bruge den meget lempeligere og, som det forekommer mig, meget naturligere Maade, at udstryge af den nuværende Grundlov, hvad der skal udstryges, og derefter beholde den. Hvorfor skulle vi vedtage en ny Grundlov, naar vi paa en meget mere naturlig Maade kunne forandre den nuværende? Det er ikke nogen ny Grundlov, vi skulle have, det er blot enkelte Forandringer, vi skulle have i den nu gjældende Grundlov, som en Folge af Omstændigheder, som komme til, og som gjøre, at

den ikke uforandret kan bibeholdes; men, hvad der kan bibeholdes bør bibeholdes, og det bør ikke fremtræde som en ny Grundlov, men det bør fremtræde som den nu gjældende, som Grundlov af 5te Juni 1849. Jeg vil haabe, at en stor Deel af Rigsdagens Medlemmer deri vil give mig Medhold og Medvirkning til, at vi under Sagens fortsatte Behandling tage det fra denne Side.

Med Hensyn til de Forandringer, som Ministeren har foreslaaet, og som han ikke har motiveret Nødvendigheden af paa Grund af Fællesforfatningen, men som han ganske i Forbigaaende vilde tage med, blot for at slippe af med vedkommende Paragrapher, med Hensyn til dem kunde der vist være Meget at sige, i Særdeleshed, naar man seer den Maade, hvorpaa Premierministeren ved Forelæggelsen af Udkastet i sidste Session motiverede det, en Maade, der efter min Mening var overmaade interessant. Han henførte disse Paragrapher under forskjellige Slags; han sagde, at nogle af dem var det vel ikke nødvendigt at forandre for Fællesforfatningens Skyld, men at de dog passede saa lidet ind i den nye Statsordning, at det var saa godt som nødvendigt at forandre dem. Men, naar det ikke er nødvendigt at lade dem udgaae for Fællesforfatningens Skyld, da kan jeg ikke tænke mig nogen Grund, hvorfor de ikke skulde kunne passe efter den nye Statsordning; thi, hvad der ikke nødvendigviis maa gaae bort, fordi vi skulle over paa Fællesforfatningens Gebeet, forekommer mig maa passe ligesaagodt efter den nye Statsordning som efter den, vi nu have havt midlertidigt i de 4 sidste Aar. Imidlertid ville vi jo under Sagens Behandling faae at høre, hvilke de Paragrapher ere, som Ministeren anseer som saadanne, at de ikke